

DOI: [10.26565/2311-2379-2022-103-15](https://doi.org/10.26565/2311-2379-2022-103-15)

УДК 351.824

**Ю. А. БІЛОВІЦЬКА**

аспірантка кафедри економічної політики та менеджменту,  
Навчально-науковий інститут «Інститут державного управління»  
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна  
пр-т Героїв Харкова, 75, м. Харків, 61001, Україна  
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6362-9445>, e-mail: [milayajulia29@ukr.net](mailto:milayajulia29@ukr.net)

**ЦІЛЬОВІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ  
«ЗЕЛЕНОЇ» ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ**

Метою статті є визначення цільових орієнтирів державної політики сталого розвитку «зеленої» економіки в Україні. У статті використано загальнонаукові і спеціальні методи дослідження, застосування яких сприяло вирішенню поставленого завдання в процесі одержання теоретичних та практичних результатів. Під час вивчення літературних джерел використовувався монографічний метод. Дослідження концепцій, розробок, підходів з метою узагальнення результатів наукових доробок вітчизняних та зарубіжних дослідників щодо розв'язання проблем формування та реалізації державної політики сталого розвитку «зеленої» економіки було використано метод систематизації. Для визначення цільових орієнтирів на які повинна бути направлена державна політика сталого розвитку «зеленої» економіки були використані методи класифікації, індукції й дедукції. Абстрактно-логічний метод застосований для теоретичних узагальнень і формування висновків. Доведено що комплексність проблеми формування та реалізації державної політики сталого розвитку «зеленої» економіки передбачає застосування довгострокового стратегічного підходу, що дозволить гармонічно вбудувати таку політику в систему державного управління України, яка знаходиться в процесі реформування та адаптації до європейського законодавства, що підкріплюється низкою міжнародних зобов'язань. Визначено що метою державної політики є стабілізація та поліпшення стану навколишнього природного середовища України для створення екологічно безпечного для життя та здоров'я населення природного середовища, впровадження екологічно збалансованої системи природокористування та збереження природних екосистем, що є важливими для всього живого на планеті Земля. У статті запропоновано Концептуальні положення розробки стратегії державної політики сталого розвитку «зеленої» економіки в Україні, що передбачають поступово відійти від традиційної економіки (з її сферами діяльності, що не є енерго- й ресурсоефективними та забруднюють довкілля) до «зеленої» економіки (що має за основу якісні структурні зрушення, інноваційні види діяльності й галузі, що не шкодять навколишньому природному середовищу, ефективне використання природних ресурсів та ін.).

Ключові слова: «зелена» економіка, сталий розвиток, державна політика, енергоефективність та енергозбереження, ефективне використання ресурсів.

JEL Classification: F01; K32; O19; Q20; Q42.

**Постановка проблеми.** Розв'язання екологічних проблем має бути наслідком зусиль діяльності людей усю планету через політику кожної держави. Людство в результаті своєї господарської діяльності поступово порушувало екологічний баланс, наслідком чого стало забруднення довкілля, порушення людиною природних зв'язків, виснаження ресурсів і зміна окремих природних комплексів. Найбільший внесок у створення екологічної проблеми роблять сільське господарство, чорна й кольорова металургія, хімічна промисловість, транспорт та енергетика.

Для перенацілювання національної економіки України на модель «зеленої», ресурсоефективної економіки, потрібно впроваджувати структурні реформи на основі врахування принципів «зеленої» економіки.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** На сьогодні питанням формування державної політики сталого розвитку «зеленої» економіки низку наукових праць, однак проблема визначення цільових орієнтирів розвитку державної політики сталого розвитку «зеленої» економіки в період глобальних викликів досліджена мало. У своїх працях висвітлювали ці питання такі науковці: В. Дима (Дима, 2021), В. Чернятіна (Чернятіна, 2018), L. Golovko T. Hubanova, M. Kutsevych, O. Yara (Golovko et al., 2019) та ін.

**Мета роботи** полягає у визначенні цільових орієнтирів, які вплинуть на розвиток державної політики сталого розвитку «зеленої» економіки в Україні, та призведе до переходу на якісні структурні зрушення, інноваційні види діяльності й галузі, що не шкодять навколишньому природному середовищу, ефективне використання природних ресурсів.

**Основні результати дослідження.** Комплексність проблеми формування та реалізації державної політики сталого розвитку «зеленої» економіки передбачає застосування довгострокового стратегічного підходу, що дозволить гармонічно вбудувати таку політику в систему державного управління України, яка знаходиться в процесі реформування та адаптації до європейського законодавства, що підкріплюється низкою міжнародних зобов'язань.

Метою державної політики є стабілізація та поліпшення стану навколишнього природного середовища України для створення екологічно безпечного для життя та здоров'я населення природного середовища, впровадження екологічно збалансованої системи природокористування та збереження природних екосистем, що є важливими для всього живого на планеті Земля.

Ця трансформація буде одночасно викликом та можливістю для України як країни, яка має Угоду про асоціацію з ЄС та є учасницею Договору про Енергетичне Співтовариство. Україна повністю підтримує європейські угоди на 2020, 2030 і 2050 роки (Європейська політика щодо клімату та енергетики до 2020, 2030 та 2050 роки, опублікована в лютому 2019 року) і прагне виконувати свої зобов'язання за Паризькою угодою.

Для ефективного використання можливостей, перш за все, потрібно розуміти стан та готовність України до змін у конкретній сфері, а безумовним пріоритетом є наближення українського законодавства до вимог законодавства ЄС в усіх сферах, передбачених Угодою про асоціацію. Однак не всі сфери можуть похвалитись високим прогресом у виконанні Угоди про асоціацію.

Європейський Союз займає перше місце в міжнародних зусиллях по боротьбі зі зміною клімату. У цьому напрямку була створена у 1992 році Програма LIFE яка є інструментом ЄС для фінансування навколишнього середовища та зміни клімату, який співфінансував понад 5000 проєктів, що допомагають Європі стати зеленішою. З 2021 року програма LIFE включає нову підпрограму «Перехід до чистої енергії» (European commission, 2021).

Програма LIFE поділена на два напрямки: один стосується навколишнього середовища, а інший – кліматичних заходів.

Екологічний напрямок має дві підпрограми: 1) Природа та біорізноманіття; 2) Кругова економіка та якість життя.

Напрямок кліматичних заходів також має дві підпрограми: 1) Пом'якшення наслідків зміни клімату та адаптація; 2) Перехід на чисту енергію (продовження впровадження енергоефективності на ринок H2020).

Основними цілями програми LIFE є: -допомогти здійснити перехід до більш стійкої, циклічної, енергоефективної, заснованої на відновлюваних джерелах енергії, кліматично нейтральної та стійкої економіки; -захистити, відновити та покращити наше довкілля; -зупинити та повернути назад втрату біорізноманіття; -зупинити деградацію екосистем шляхом управління та зміцнення мережі Natura 2000, тим самим сприяючи сталому розвитку; - заохочувати та підтримувати зелені ідеї як від великих, так і від малих компаній, неурядових організацій, органів державної влади, груп громадян та наукових кіл тощо.

Програма LIFE допоможе ЄС досягти амбіцій Європейської зеленої угоди («Green Deal») шляхом: - перетворення ЄС на справедливе та процвітаюче суспільство з сучасною, ресурсоефективною та конкурентоспроможною економікою з нульовими чистими викидами у 2050 році та де економічне зростання відокремлене від використання ресурсів; - захист, збереження та покращення природи на всьому континенті; - захист здоров'я та добробуту громадян від впливу навколишнього середовища та клімату.

Загальний бюджет реалізації програми LIFE 2021-2027 становитиме 5,432 млрд євро (European commission, 2021).

В минулому році фінансування програми було збільшене на 20%, щоб допомогти Бельгії, Німеччині, Ірландії, Франції, Угорщині, Італії, Латвії, Нідерландам, Польщі, Португалії та Словаччині досягти своїх екологічних цілей. Були реалізовані 12 великомасштабних екологічних та кліматичних проєктів у 11 державах-членах у шести сферах: природа, вода,

повітря, відходи, пом'якшення наслідків зміни клімату та адаптація до змін клімату (Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України, 2022).

Наприклад, п'ять природоохоронних проектів у Латвії, Словаччині, Італії, Нідерландах та Німеччині сприяли відновленню природних екосистем. Проект у Франції запровадив заходи щодо покращення якості води в регіоні Пеї-де-ла-Луар. Інший проект з очистки польського водозбіру річки Пилиці впроваджується за допомогою ідей «синьо-зеленої інфраструктури» та інших ініціатив.

Бельгійський проект має на меті зменшення кількості пластикових відходів, зниження залежності Угорщини від бурого вугілля. Проект в Ірландії відновлює близько 10 000 гектарів торф'яних угідь, які мають високий потенціал накопичення вуглецю, це площа приблизно розміром з Дублін (Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України, 2022).

Фінансування LIFE допомагає португальським Азорським островам реалізувати регіональну програму адаптації до зміни клімату на дев'яти островах.

Україна отримує доступ до європейських навколишніх програм LIFE та Copernicus, які допоможуть простежити наслідки війни для навколишнього середовища та сприяти відновленню України після руйнувань.

Програма ЄС Copernicus – це комплексна програма спостереження за Землею за допомогою системи супутників та наземних систем, а також комплекс похідних програмних продуктів та сервісів для застосування даних у повсякденному житті – від екологічних та аграрних проблем до безпеки та реагування на надзвичайні ситуації (Екополітика, 2022).

Відповідно, Європейська Комісія (ЄК) допоможе у процесах моніторингу стану довкілля та екологічних наслідків від війни на основі супутникових даних системи Copernicus: лісові пожежі, незаконні вирубки лісу, забруднення ґрунтів, якість повітря, екологічний стан моря, радіаційний моніторинг.

Україна приєдналася до європейської програми «LIFE» для клімату та довкілля. Відповідну угоду було підписано між Україною та Європейським Союзом. Програма LIFE із захисту клімату та довкілля передбачає бюджетне фінансування програм охорони та відновлення довкілля. Приєднавшись до програми LIFE, Україна зможе отримати вигоду від фінансування, щоб допомогти відновити своє довкілля після руйнувань, спричинених російським вторгненням: відновлення та збереження біорізноманіття, природоохоронних територій та природних екосистем України загалом (Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України, 2022).

В Україні майже завжди у політичних заявах щодо готовності її стати частиною «Зеленої» угоди (European commission, 2019) не підкріплюється реальними діями. Для прикладу, Державна програма стимулювання економіки для подолання негативних наслідків, спричинених обмежувальними заходами щодо запобігання виникненню і поширенню COVID-19, не лише не йде за європейським напрямком щодо «зеленого» відновлення після пандемії, а й дозволила підприємствам перенести свої строки виконання екологічних проектів з плановим строком реалізації до 2021 року на строк до 2022 року.

Презентований у січні 2020 року проєкт Концепції «зеленого» енергетичного переходу України до 2050 року, ще він має назву «Українська зелена угода» так і перебуває на рівні проєкту.

Вектори економічного розвитку України до 2030 року не визначають економічну модель України як кліматично нейтральну, циркулярну економіку та інтеграцію екологічних і кліматичних питань у всі сфери економіки.

До головних причин, що не дозволяють перейти до державної політики сталого розвитку «зеленої» економіки в нашій державі, належать такі: - відсутність екологічної складової в програмах політичних партій; - відсутність необхідного обсягу ресурсів для реалізації природоохоронних заходів; - відсутність чіткого розмежування управління природокористуванням та контролем за станом навколишнього природного середовища.

У найзагальнішому вигляді з урахуванням традицій формування політики у певній сфері державного управління в Україні процес формування державної політики розвитку «зеленої» економіки передбачає формування, узгодження та прийняття відповідної Стратегії або Концепції (в залежності від поставленої мети, рівня прийняття документу та вихідних обставин), на засадах якої розробляється План дій (короткостроковий або на період дії Стратегії або Концепції). Такий підхід сприяє включенню державної політики сталого розвитку

«зеленої» економіки у загальний процес планування та бюджетування шляхом поступового включення цілей «зеленої» економіки у національні та регіональні стратегії розвитку, а також плани секторального розвитку, які пов'язані з річним бюджетом.

На нашу думку, Україна має синхронізувати свої кроки з ЄС в рамках Європейської Зеленої Угоди та розробити власну концепцію забезпечення сталого розвитку «зеленої» економіки.

Варто зазначити, що сьогодні не існує універсального способу формування та реалізації стратегії переходу до «зеленої» економіки. Водночас перехід до «зеленої» економіки залежить від низки політичних та інституційних умов, рівня розвитку економіки та різних факторів. Стратегія переходу до «зеленої» економіки повинна включати:

- взяття за орієнтир усієї національної політики Цілей сталого розвитку – 2030;
- інституційні реформи та розробку концептуального та стратегічного базису розвитку «зеленої» економіки в Україні;
- координацію та взаємодію управлінських структур з бізнес та громадським сектором з метою створення ефективної екологічної інфраструктури;
- можливості інноваційного прориву в розвитку економіки та трансфер еколого-безпечних технологій зі сфери науки у сферу виробництва;
- фінансування наукових досліджень та освітніх проєктів у сфері «зеленої» економіки;
- формування суспільної свідомості, обізнаності щодо екологоорієнтованої поведінки (як громадян та споживачів «зелених» товарів і послуг);
- міжнародну кооперацію та консолідацію зусиль щодо просування моделі «зеленої» економіки;
- формування системи сталих фінансів і зокрема, фінансових фондів переходу до «зеленої» економіки (Дима, 2021).

Нові напрямки, цілі й сфери «зеленої» модернізації які задіянні у формуванні та реалізації державної політики «зеленої» економіки зазначені в додатку, а також згідно зі Зеленою угодою до 2050 року Україна прагне: - зменшити загальний обсяг викидів парникових газів на 40% до 2030 року; - збільшити частку відновлюваної енергії до 25% у виробництві енергії до 2035 року; - стати кліматично нейтральною до 2050 року відповідно до довгострокових амбіцій членів ЄС (бути синхронізованою з політикою ЄС) (Проект Дорожньої карти для виробництва та використання водню в Україні, 2021).

Створення концептуальних основ стратегії сталого розвитку «зеленої» економіки в Україні має сприяти розв'язанню соціальних, економічних та екологічних проблем за допомогою використання комплексного механізму.

Стратегічною метою є досягнення розвитку «зеленої» економіки на основі розвитку економічного, екологічного та соціального складників, які за допомогою комплексного підходу задовольнятимуть потреби нинішніх поколінь, не ставлячи під загрозу задоволення потреб майбутніх поколінь.

Основними напрямками розв'язання окреслених проблем в розрізі сталого розвитку «зеленої» економіки є:

- економічний – стимулювання економічного зростання, збільшення обсягу доходів і зайнятості, залучення державних та приватних інвестицій, створення гнучкої економіки, формування нової економічної діяльності.
- соціальний – передбачає здобуток людством добробуту, соціального розвитку, соціальної справедливості, скорочення соціальної нерівності, кращої якості життя, справедливого доступу до обмежених ресурсів.
- екологічний – орієнтування на зменшення екологічних ризиків, дефіциту, викидів вуглекислого газу в атмосферу і забруднення навколишнього середовища; на збільшення ефективності використання ресурсів та енергії; вимагає від усіх суб'єктів господарювання екологічної відповідальності та скорочення навантаження на екологічну систему; удосконалення нормативно-правової бази, адміністративних і економічних методів управління (Чернятіна, 2018).

Відповідно до зазначених вимог можуть бути сформульовані цільові орієнтири, на які має спрямовуватись державна політика сталого розвитку «зеленої» економіки. Враховуючи існуюче економічне та політичне підґрунтя для сталого розвитку «зеленої» економіки, а також досвід інших країн, які вже стратегічно означили проблему формування та реалізації «зеленої»

економіки на рівні державної політики, в якості пріоритетних напрямів, відповідних цільових орієнтирів та складників державної політики сталого розвитку «зеленої» економіки в Україні можна представити такі:

*1. Напрямок Енергоефективності.* Підвищення попиту на енергію разом із зростанням цін на енергоносії викликають занепокоєння з приводу енергетичної безпеки, яка асоціюється з надійністю та доступністю національної енергії й вирішенням питань енергетичної бідності. Екологізація енергетичного сектора, серед іншого за рахунок істотного збільшення інвестицій у поновлювані джерела енергії, надає можливість зробити істотний внесок у розв'язання цих завдань:

- стимулювання підвищення частки відновлюваної енергетики у структурі енергопостачання;
- сприяння використанню енергії з відновлюваних джерел в усіх сферах господарювання;
- формування індикаторів енергоефективності у розрізі секторів;
- впровадження стандартів забезпечення енергоефективності, енергоаудиту та сертифікації;
- стимулювання розбудови вітчизняного ринку енергоефективних матеріалів та обладнання.

*2. Напрямок ефективності використання ресурсів:*

- розробка та впровадження політики й відповідного законодавства щодо стійкого поводження з утворюваними відходами та розширення відповідальності виробника;
- сприяння розбудові ринку вторинних ресурсів та продуктів повторного перероблення;
- стимулювання розвитку ринку органічного сільського господарства, запобігання агресивному тваринництву;
- впровадження інтегрованих планів землекористування на загальнодержавному та місцевому рівнях і забезпечення участі громади у вирішенні питання щодо землекористування;
- впровадження системи обліку природних ресурсів.

*3. Напрямок енергозберігаючих та енергоефективних технологій:*

- скорочення викидів від транспорту через нормативні та податкові важелі;
- включення екологічних і кліматичних вимог у процеси розробки та впровадження інфраструктурних проектів;
- стимулювання інвестицій у модернізацію мережі водопостачання та водовідведення;
- стимулювання «зеленого» будівництва та реконструкції;
- переорієнтація та розробка інноваційних фінансових інструментів для спрямування інвестицій у сферу стійкої інфраструктури;
- оптимізація підходів до управління інфраструктурою між державним та місцевим рівнями управління.

*4. Поширення ідеології «зеленої» економіки:*

- підтримка «зелених» й екологічних технологій та пов'язаних з ними розробок і досліджень;
- підтримка та стимулювання підприємницької ініціативи, стартапів з впровадження «зелених» технологій;
- просторове планування, інтеграція «зеленої» економіки та регіонального розвитку;
- розроблення освітньої політики щодо стійкого зростання, імплементація «зеленої» економіки у всі форми освіти;
- формування та підвищення привабливості «зелених» робочих місць;
- впровадження механізмів фінансування нових «зелених» малих та середніх підприємств;
- сприяння «озелененню» державних витрат і доходів.

Для досягнення стратегічної мети та цілей має бути дотримано такі принципи: наукової обґрунтованості та комплексності, законності та системності, альтернативності та узгодженості, прозорості та прогнозованості, ефективності та результативності, соціальної відповідальності, безпечності та екологічної спрямованості.

Наведені цільові орієнтири (рис. 1) у макроекономічному розрізі, також повністю відповідають Підсумковому документу Саміту ООН зі сталого розвитку та прийняття Порядку денного розвитку після 2015 року «Перетворення нашого світу: порядок денний у сфері сталого розвитку до 2030 року», який встановив нові орієнтири сталого розвитку у світі, Угоді

про асоціацію з ЄС, Європейською зеленою угодою та у своїй сукупності забезпечують досягнення ресурсоефективного, такого, що запобігає зміні клімату, низьковуглецевого, стійкого «зеленого» зростання.

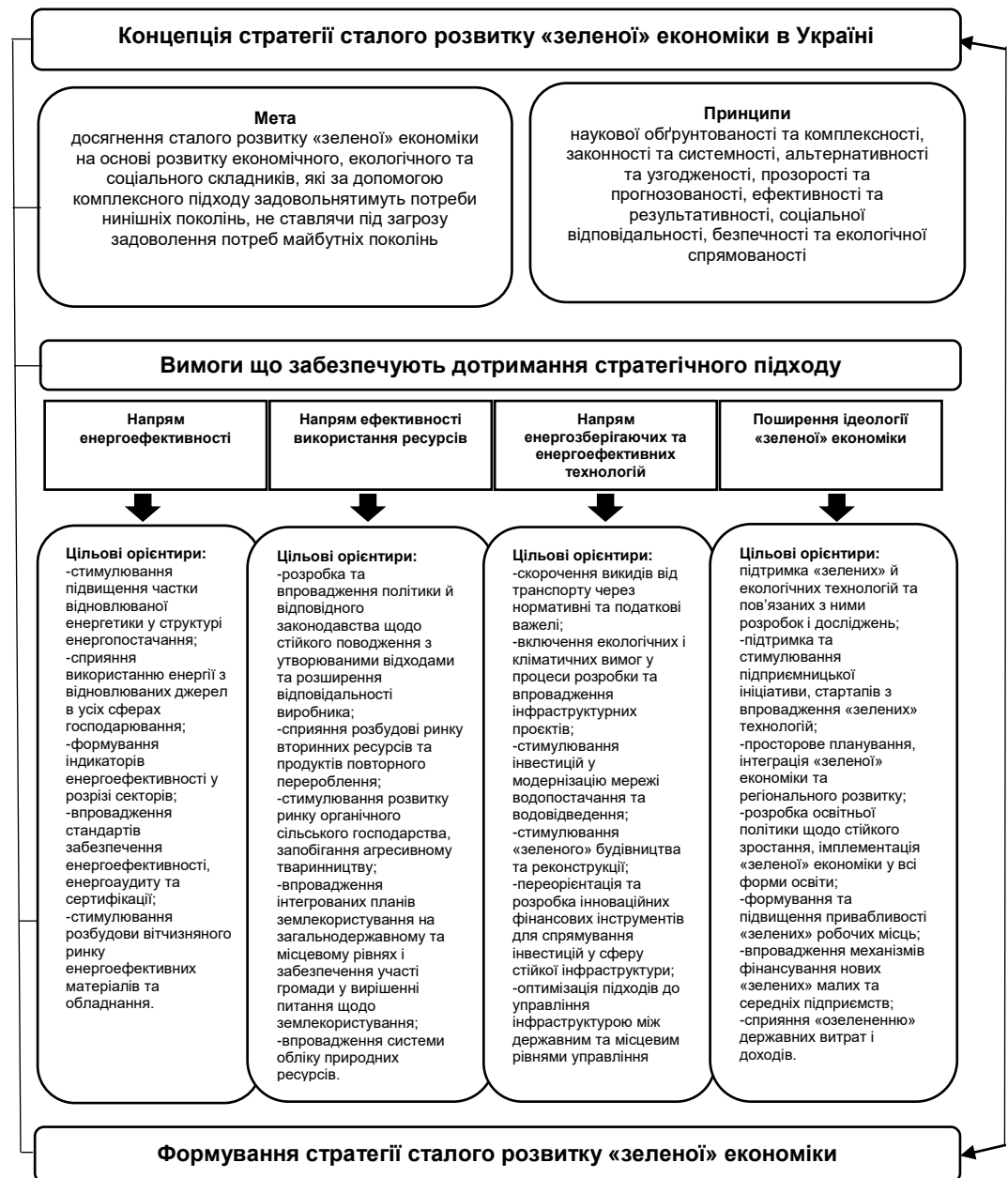


Рис. 1. Концептуальні положення розробки стратегії державної політики сталого розвитку «зеленої» економіки в Україні

Fig. 1. Conceptual provisions for the development of a state policy strategy for the sustainable development of the "green" economy in Ukraine

Джерело: розроблено автором.

**Висновки.** Отже, ми можемо зробити висновок що на основі представлених нами вище цільових орієнтирів розвитку державної політики сталого розвитку «зеленої» економіки, було запропоновано Концептуальні положення розробки стратегії державної політики сталого розвитку «зеленої» економіки в Україні, що в подальшому дасть змогу поступово відійти від традиційної економіки (з її сферами діяльності, що не є енерго- й ресурсоефективними та забруднюють довкілля) до «зеленої» економіки (що має за основу якісні структурні зрушення, інноваційні види діяльності й галузі, що не шкодять навколишньому природному середовищу, ефективне використання природних ресурсів та ін.). Україна повинна змінити напрямок розвитку від моделі, де конкурентні переваги обумовлені здебільшого використанням природних ресурсів, до нової, інноваційної моделі, в основі якої лежить розвиток кваліфікованої робочої сили, технологічний рівень, економія енергії та інших видів природних ресурсів і новаторський стиль управління. За цієї моделі розвитку основою є не сировина, а «інтелект», що є оптимальним способом підвищити продуктивність праці в усіх сферах економічної діяльності. Для нашої держави це означає впровадження новітніх технологій не лише заради збільшення доданої вартості у промисловості та сільському господарстві, а ще й для модернізації сфери послуг, транспорту тощо. Крім того, ця концепція розвитку державної політики сталого розвитку «зеленої» економіки також має потребу в інвестуванні в інфраструктуру, та підтримку мікро-, малого і середнього бізнесу. Тільки у такий наукоємний та екологічно безпечний спосіб зростання ми зможемо протистояти викликам безробіття, зокрема молодіжного, нестачі ресурсів і політичним негараздам.

#### СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Дима В. В. Державні механізми стимулювання розвитку "зеленої" економіки в Україні: дис. ... д-ра філософії: 281. Київ, 2021. 234 с.
2. Чернятина В. А. Механізми реалізації державної політики сталого розвитку сільських територій в Україні: дис. ... канд. наук з держ. упр.: 25.00.02. Харків, 240 с.
3. Golovko L., Yara O., Kutsevych M., Hubanova T. Environmental Policy Integration in Ukraine and the EU. *European Journal of Sustainable Development*. 2019. Vol.8(3). P. 221-227. DOI: <https://doi.org/10.14207/ejsd.2019.v8n3p221>.
4. European commission: Programme for the Environment and Climate Action (LIFE). 2021. URL: <https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/portal/screen/programmes/life2027>
5. Экополитика. 2022. URL: <https://ecopolitic.com.ua/news/ukrainu-priєднаjut-do-ievropejskih-program-life-ta-copernicus-shho-ce-oznachaie-2/>
6. European commission: A European Green Deal. 2019. URL: [https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal\\_en#documents](https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_en#documents)
7. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України: Україна приєдналася до європейської програми «LIFE» для клімату та довкілля. 2022. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/ukrayina-priєднаlasya-do-ievropejskoyi-programi-life-dlya-klimatu-ta-dovkillya>.
8. Проект Дорожньої карти для виробництва та використання водню в Україні. 2021. URL: [https://unece.org/sites/default/files/2021-03/Hydrogen%20Roadmap%20Draft%20Report\\_UKR%20March%202021.pdf](https://unece.org/sites/default/files/2021-03/Hydrogen%20Roadmap%20Draft%20Report_UKR%20March%202021.pdf).

Стаття надійшла до редакції 26.10.2022

Стаття рекомендована до друку 01.12.2022

#### REFERENCES

1. Dyma, V. V. (2021). State mechanisms for stimulating the development of the "green" economy in Ukraine (diss. ... Ph.D.). National Academy of Public Administration under the President of Ukraine. Kyiv, Ukraine. (in Ukrainian)
2. Chernyatina, V. A. (2018). Mechanisms of implementation of the state policy of sustainable development of rural areas in Ukraine (diss.... candidate of sciences in public administration). National Academy of Public Administration under the President of Ukraine Kharkiv Regional Institute of Public Administration. Kharkiv, Ukraine. (in Ukrainian)
3. Golovko, L., Yara, O., Kutsevych, M., Hubanova, T. (2019). Environmental Policy Integration in Ukraine and the EU. *European Journal of Sustainable Development*, 8(3), 221-227. doi: <https://doi.org/10.14207/ejsd.2019.v8n3p221>.

4. European commission: Programme for the Environment and Climate Action (LIFE). (2021). Retrieved from <https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/portal/screen/programmes/life2027>.
5. Ecopolitics. (2022). Retrieved from: <https://ecopolitic.com.ua/news/ukrainu-priiednajut-do-ievropejskih-program-life-ta-copernicus-shho-ce-oznachaie-2/>.
6. European commission: A European Green Deal. (2019). Retrieved from: [https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal\\_en#documents](https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_en#documents).
7. The unified web portal of the executive authorities of Ukraine: Ukraine joined the European program "LIFE" for climate and environment. (2022). Retrieved from: <https://www.kmu.gov.ua/news/ukrayina-priiednalasya-do-ievropejskoyi-programi-life-dlya-klimatu-ta-dovkillya>.
8. Project Roadmap for production and use of hydrogen in Ukraine. (2021). Retrieved from: [https://unece.org/sites/default/files/2021-03/Hydrogen%20Roadmap%20Draft%20Report\\_UKR%20March%202021.pdf](https://unece.org/sites/default/files/2021-03/Hydrogen%20Roadmap%20Draft%20Report_UKR%20March%202021.pdf).

The article was received by the editors 26.10.2022

The article is recommended for printing 01.12.2022

**Y. BILOVITSKA**, Post-graduate student of the Department of Economic Policy and Management, Educational and Scientific Institute "Institute of Public Administration", V.N. Karazin Kharkiv National University, 75 Heroiv Kharkova Av., Kharkiv, 61001, Ukraine

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6362-9445>, e-mail: [mlayajulia29@ukr.net](mailto:mlayajulia29@ukr.net)

#### TARGET ORIENTATIONS OF THE DEVELOPMENT OF STATE POLICY FOR THE SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF THE "GREEN" ECONOMY IN UKRAINE

The purpose of the article is to determine the target guidelines for the state policy of sustainable development of the "green" economy in Ukraine. The article uses general scientific and special research methods, the use of which contributed to the solution of the problem in the process of obtaining theoretical and practical results. When studying literary sources, the monographic method was used. The study of concepts, developments, approaches in order to generalize the results of scientific developments of domestic and foreign researchers to solve the problems of formation and implementation of the state policy for the sustainable development of the "green" economy, the method of systematization was used. The methods of classification, induction and deduction were used to determine the targets to which the state policy of sustainable development of the "green" economy should be directed. The abstract-logical method is used for theoretical generalizations and the formation of conclusions. It is proved that the complexity of the problem of formation and implementation of the state policy for the sustainable development of the "green" economy provides for the use of a long-term strategic approach, which will harmoniously integrate such a policy into the public administration system of Ukraine, which is in the process of reforming and adapting to European legislation, which is supported by a number of international obligations. It has been determined that the goal of state policy is to stabilize and improve the state of the environment of Ukraine in order to create an environmentally friendly natural environment for the life and health of the population, the introduction of an ecologically balanced system of nature management and the conservation of natural ecosystems, which are important for all life on planet Earth. The article proposes the Conceptual provisions for the development of a strategy for the state policy of sustainable development of the "green" economy in Ukraine, providing for a gradual move away from the traditional economy (with its areas of activity that are not energy and resource efficient and pollute the environment) to the "green" economy (which is based on qualitative structural shifts, innovative activities and industries that do not harm the environment, efficient use of natural resources, etc.).

Key words: **"green" economy, sustainable development, state policy, energy efficiency and energy saving, efficient use of resources.**

JEL Classification: F01; K32; O19; Q20; Q42.

---

**Як цитувати:** Біловіцька Ю.А. (2022). Цільові орієнтири розвитку державної політики сталого розвитку «зеленої» економіки в Україні. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна серія «Економічна»*, (103), 119-126. <https://doi.org/10.26565/2311-2379-2022-103-15>.

**In cites:** Bilovitska Y. (2022). Target orientations of the development of state policy for the sustainable development of the "green" economy in Ukraine. *Bulletin of V. N. Karazin Kharkiv National University Economic Series*, (103), 119-126. <https://doi.org/10.26565/2311-2379-2022-103-15>. (in Ukrainian)

---